

MATERIAŁY NA SPOTKANIE FORMACYJNE

DLA GRUP MODLITWY OJCA PIO

wrzesień 2023

KATECHEZA

Misja Kościoła

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,18-20). Jezus Chrystus przed wstąpieniem do nieba nakazał apostołom głoszenie wszystkim narodom Dobrej Nowiny i udzielanie im chrztu. Ostatnie Jego słowa odnotowane w Ewangelii stanowią duchowy testament, który pozostawił Kościołowi.

Misyjna natura Kościoła

Kościół nie jest celem samym w sobie, lecz ma służyć Królestwu Bożemu, którego stał się załącznikiem, znakiem i narzędziem. Jeden z pisarzy porównał jego strukturę do czaszy na wino: nikt nie każe jej uwielbiać jako naczynia ani nie wymaga, aby połykać szkło razem z winem. Jednakże rozsądny człowiek wie, że rozbicie czaszy powoduje rozlanie wina, o czym warto pamiętać.

Powierzona mu przez Jezusa Chrystusa Odkupiciela misja nie została jeszcze wypełniona. Trwa i w jej służbie wierni powinni zaangażować wszystkie swoje siły. Otrzymali w tym celu pełnię środków zbawienia. Najważniejsza jest ewangelizacja, a więc pierwsze głoszenie Ewangelii, czyli przepowiadanie misyjne w celu wzbudzenia wiary w Trójjedyne Boga. Jego wolą jest bowiem, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy (zob. 1 Tm 2,4). Kościołowi prawda ta została powierzona, dlatego musi wychodzić naprzeciw pragnieniu, aby im ją zanieść.

Wierni mogą ją zdobyć, przyjmując chrzest (Dekret o działalności misyjnej Kościoła, 7). Potrzebują też karmić się słowem Bożym i Eucharystią, a także dawać dobre świadectwo o Chrystusie wewnątrz i na zewnątrz wspólnoty wiernych.

Kościół jest kontynuacją Wcielenia i jako taki uobecnia żywego, działającego we wspólnocie swoich uczniów Jezusa Chrystusa. Dlatego spoczywa na nim obowiązek rozkrzewiania wiary i zbawienia (Dekret o działalności misyjnej Kościoła, 5). W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Nikt nie może wierzyć sam, tak jak nikt nie może żyć sam. Nikt nie dał wiary samemu sobie, tak jak nikt nie dał sam sobie życia. Każdy wierzący jest jakby ogniwem w wielkim łańcuchu wierzących. Nie mogę wierzyć, jeśli nie będzie mnie prowadziła wiara innych, a przez moją wiarę przyczyniam się do prowadzenia wiary innych” (KKK 166). Chrześcijanie potrzebują siebie nawzajem.

Prowadzenie przez Ducha Świętego

Ewangelizacja dokonuje się pod natchnieniem Ducha Świętego. Skuteczne przepowiadanie Dobrej Nowiny nie może zaistnieć bez Jego pomocy. Duch Święty mieszka w Kościele, ożywia go swymi darami i charyzmatami, uświęca, prowadzi i odnawia. To Paraklet przekształcił apostołów w odważnych i świątłych głosicieli słowa Bożego.

W prowadzeniu misji najistotniejsza jest uległość Duchowi Świętemu. Chrześcijanin – misjonarz przede wszystkim winien być przez Niego prowadzony. Katechizm Kościoła Katolickiego mówi: „Kościół, wspólnota żyjąca w wierze Apostołów, który tę wiarę przekazuje, jest miejscem naszego poznania Ducha Świętego: – w Pismach, które On natchnął; – w Tradycji, której zawsze aktualnymi świadkami są Ojcowie Kościoła; – w Nauczycielskim Urzędzie Kościoła, któremu On asystuje; – w liturgii sakramentalnej, w której przez jej słowa i symbole Duch Święty prowadzi nas do komunii z Chrystusem; – w modlitwie, w której wstawia się za nami; – w charyzmatkach i urzędach, które budują Kościół; – w znakach życia apostołowskiego i misyjnego; – w świadectwie świętych, w którym ukazują swoją świętość i kontynuują dzieło zbawienia” (KKK 688).

Nakaz misyjny Zbawiciela ma swoje źródło w miłości Trójcy Świętej. Celem misji jest bowiem uczynienie ludzi uczestnikami komunii, jaka istnieje między Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Kościół czerpie zobowiązanie i misyjny zapał z miłości Boga do wszystkich ludzi: „albowiem miłość Chrystusa przynagła nas...” (2 Kor 5,14).

Posługa misjonarza

Chrześcijanin „spełnia się” poprzez wypełnianie misji, powołania i posłania przeżywanego na wzór Jezusa Chrystusa – w służbie innym. W ten sposób zostaje włączony w tajemnicę zbawienia, które można osiągnąć tylko we wspólnocie Kościoła, przyjmując wszystkie środki zbawcze, jakimi on dysponuje. Katechizm Kościoła Katolickiego poucza: „Pielgrzymujący Kościół konieczny jest do zbawienia. Chrystus bowiem jest jedynym Pośrednikiem i drogą zbawienia, On, co staje się dla nas obecny w Ciele swoim, którym jest Kościół; On to właśnie podkreślając wyraźnie konieczność wiary i chrztu, potwierdził równocześnie konieczność Kościoła, do którego ludzie dostają się przez chrzest jak przez bramę. Nie mogliby więc zostać zbawieni ludzie, którzy wiedząc, że Kościół założony został przez Boga za pośrednictwem Chrystusa jako konieczny, mimo to nie chcieliby bądź przystąpić do niego, bądź też w nim wytrwać” (KKK 846).

Wskazanie to dobitnie pokazuje, że misjonarz zanim stanie się posłanym, powinien być uczniem Pana, a dopiero potem ma pomagać innym, by oni nimi byli. Dlatego Ojciec Pio pisał: „Pamiętajmy, że Serce Pana Jezusa powołało nas nie tylko dla naszego uświęcenia, ale także dla uświęcenia innych dusz. Ono chce, abyśmy pomagali w ich zbawianiu. (...) Bóg nie wszystkich wzywa do tego, by zbawiali dusze i szerzyli Jego chwałę przez zaszczytny apostołat słowa. Dusza może czynić to także przez autentyczne życie chrześcijańskie, modląc się nieustannie do Pana, by przyszło Jego królestwo, by nas nie wystawiał na pokuszenie i zachował od złego. Trzeba nieustannie ofiarować Mu samego siebie w tym właśnie celu. (...) W sposób specjalny módlmy się za tych, którzy pracują nad zbawieniem dusz i dla chwały Bożej na misjach, wśród tak wielu niewiernych i zatwardziałych ludów”.

br. Robert Krawiec OFM^{Cap}

Pytania do refleksji

- W jaki sposób wyrażam swoim życiem, powołaniem, posługą misyjną naturę Kościoła i chrztu świętego?
- Czy staram się głosić Jezusa Chrystusa w środowisku rodzinnym, sąsiedzkim, parafialnym, zawodowym? W jaki sposób to czynię?
- Czy podejmujemy wyzwanie wyraźniejszego zaangażowania w głoszenie innym Pana Jezusa w naszej parafii i miejscowości jako czciciele czy Grupa Modlitwy Ojca Pio?